

جانی در دادگاه

با شکست صهیونیست ها در جنگ ۱۲ روزه اختلافات داخلی به اوج رسیده است، ترامپ برای نجات نتانیاهو سایر صهیونیست ها را تهدید کرد

۲

۱۶

گزارش تحلیلی «فرهنگستان» از شاخص های اجتماعی و امنیت جمعی ساکنان سرزمین های اشغالی در روزهای پس از جنگ که عموماً منفی است

ایران با جنگنده های چینی وضعیت دفاعی خود را مستحکم تر می کند

کارخانه اژدها سازی در تهران

۶ موشک ایرانی به پایگاه آمریکا اصابت کرد

ناگفته های جنگ ۱۲ روزه به روایت لاریجانی
ایران چطور جنگ را برد؟

نگاهی به واکنش هنرمندان، چهره های مطرح دنیا و کمپین هایی که برای جنگ ۱۲ روزه به نفع ایران شکل گرفت

گود جاب ایران

۱۲

ناگفته های لاریجانی

دوربین ها را خاموش و رسانه ها را بایکوت کردند تا خبر ضربات موشکی ایران را سانسور کنند. مشابه چنین کاری را بیش از سه دهه پیش در جریان حملات موشکی عراق به سرزمین های اشغالی انجام دادند. آن زمان اعلام کردند این موشک ها در مناطق بیابانی یا خالی از سکنه فرود آمده اند اما در سال ۲۰۲۵ ویدئوهای جسته و گریخته ای که بیرون آمد و اعتراف مقامات صهیونیستی و دونالد ترامپ بزرگ ترین حامی شان، آن سانسور را کنار زد و مانع از تصویرسازی دروغنشان شد. البته صهیونیست ها تنها طرفی نیستند که تمایل دارند ضربات ایران را سانسور کنند. در این جنگ، آمریکایی ها هم طعم موشک های ایرانی را چشیدند و پس از آن به حربه چند دهه پیش صهیونیست ها پناه بردند و مدعی شدند هیچ یک از موشک های ایرانی به پایگاه آن ها در العدید قطر برخورد نکرده است. این ادعا را علی لاریجانی، مشاور مقام معظم رهبری شامگاه روز گذشته در گفت وگویی تلویزیونی رد کرد. او برای اولین بار مطرح کرد که از ۱۴ موشکی که ایران به سمت این پایگاه شلیک کرده «۶ موشک ایرانی» با موفقیت پایگاه العدید را هدف قرار داده است. او بدون اشاره به واسطه ها، از «التماس» هایی گفت که از ایران می خواسته برای «حفظ آبروی ترامپ محکم نزند». این درخواست از سوی ایران البته رد شده است. لاریجانی در توصیف آن می گوید: «محکم هم خورد؛ هر موشک ۴۰۰ کیلو سرجنگی داشت. حالا بگذارید با اوهام خودشان صفا کنند؛ اما ما می دانیم چه خبر است.»

لاریجانی در این گفت وگو، مذاکره را «طرفیتی برای فریبکاری» خواند و در تبیین وضعیت جنگی ایران از ابتدا تا انتهای جنگ گفت: «روز شنبه آن ها جلوتر بودند. روز یکشنبه نتانیاهو گفت تغییر رژیم هدف ما بود و همچنان از نظر نظامی ۶۰-۴۰ به نفع آن ها بود، گرچه شلیک های ما جدی تر شده بود. روز دوشنبه که روز چهارم جنگ بود، روز مهمی است چون هم نوع شلیک های ایران تغییر کرده بود، هم آن ها یک طراحی جدید کرده بودند برای تحول سیاسی مهم در ایران. در این روز گروه ۱۷ جلساتی گذاشته بود که در آن گفتند اسرائیل حق دفاع از خودش را دارد.

ادامه در صفحه ۷

از غزه تا تهران؛ ایران و چرخش کانونی زمان

سیدمهدی ناظمی قره باغ استاد دانشگاه

نگارش این یادداشت در زیر حملات متناوبه اسرائیل و موشکیان پنهان های یک ارتش نامرئی آغاز شد، اکنون که آتش بس شکنده ای هم برقرار است، هنوز احساس نمی شود اتفاق خیلی متفاوتی رخ داده شده باشد. در چنین شرایطی هر نگاشتی که آغاز می شود، معلوم نیست چگونه پایان یابد. باین همه اگر «سخنی» باشد، احتمالاً سرانجام گوشه آن را خواهد شنید. افسوس که فهم همین جمله نیز در شوره زار اوضاع آخرالزمانی ما، بسیار دشوار شده است. قصد آن نیست که بگویم تاریخ و زمان بی رحم است و چنین است و چنان، ولی باید بگویم که هیچ گاه رویدادهای تاریخی که در واقع چرخش های بزرگ زمانی است، بدون آشفته گی های شدید در زندگی انسان ها ممکن نشده اند. این آشفته گی ها، چیزی نیست جز جنگ های بزرگ و اغلب بی رحمانه، فحطی، بیماری و مانند آن. اتفاقاتی که نظم و ساختار قدیمی را تخریب می کند و بدین ترتیب مقدمه نظم جدیدی می گردد.

درباره جهان کنونی و ایران در این جهان

آنچه به خاورمیانه شهرت یافته است، موقتی خاص در جهان امروز است. تمایز خاورمیانه با سایر جهان در اینجاست که می آموزانند اینجا - مهد تمدن بشر - سرزمین جنگ و زشتی و پلیدی است. حتی برخی اهالی خاورمیانه هم سال هاست که این تصویر ساخته شده غرب از خود را پذیرفته اند. پذیرفته اند که حامل زشتی ها و پلیدی ها هستند یا باید از خود، از خاورمیانه بگریزند یا باید سیاست بی چون و چری غرب را بپذیرند. اهالی خاورمیانه سال هاست از یاد برداند که برای عزت و استقلال خود جنگیده اند و کاملاً فراموش کردند که یکی دو قرن پیش، از شوکت و قدرت و پیش از آن هم از دانش و ادب و هنر و تمدن، بهره های بسیاری داشته اند. به این تصویر، تصویری که غرب از دیگری خلق می کند، باز خواهیم گشت. خاورمیانه از زمان انقلاب اسلامی ایران به عنوان کانون تفسیر شدن و برای اینکه این کانون بحران، خاموش شود، تلاش زیادی از جانب ابرقدرت ها صورت پذیرفت. از قضا همه این تلاش ها باعث گشت بحران شدیدتر و شدیدتر گردد. شاید اگر تصمیم ابرقدرت ها بر این می شد که خاورمیانه به حال خود رها شود، هم برای غرب بهتر می بود و هم برای خود خاورمیانه.

ادامه در صفحه ۱۴

بازدارندگی شهودی یا مهار کنندگی ثبوتی

محمد مهدی رحیمی پژوهشگر

سال ۱۹۷۳، در دل یکی از پیچیده ترین بحران های خاورمیانه، محمد رضا شاه پهلوی تصمیمی گرفت که در نگاه نخست «علمی» می نمود. او در حالی که ولانود می کرد به اتحاد با ایالات متحده پایبند است، از سوی دیگر با عدم همراهی در تحریم نفت، به اعراب پشت کرد و از طرفی راه را برای پیروزی استراتژیک اسرائیل هموار ساخت. در ظاهر، این تصمیم مبتنی بر منطق «هزینه - فایده» بود؛ ایران بدون درگیر شدن در نزاع مستقیم، وجهه ای عقلانی نزد غرب حفظ کرد، جایگاه اقتصادی اش را تقویت نمود و با ایفای نقش میانجی، خود را قدرتی میانه رو و منطقی جلوه داد. اما آیا این تصمیم حقیقتاً عاقلانه بود؟ یا صرفاً تصویری علمی داشت؟ در دل تحلیل علمی شاه، یک عنصر حیاتی غایب بود؛ زمان تاریخی به مثابه بستر قدرت. او درکی از «تداوم ناخود آگاه جمعی» نداشت. همان عنصری که سیاست روزان بزرگ، حتی در تصمیمات استراتژیک، ناخود آگاه از آن الهام می گیرند. شاه گمان می کرد «زمان اکنون» و «منافع لحظه ای» کفایت می کند، حال آن که سیاست در خاورمیانه، آغشته به لایه هایی از حافظه تاریخی جراحات دیده، اسطوره و تصویر سازی تاریخی است. به همین دلیل ناتوانی در رمزگشایی از حساسیت های عربی نسبت به اسرائیل و نقش استعمار، باعث شد تصمیم شاه نه تنها کارآمد نباشد، بلکه ویرانگر شود. تصمیم او یک پیام مهم داشت؛ ایران در برابر رنج عربی بی تفاوت است و در بازی با قدرت های جهانی تنها به سود موقت خود می اندیشد. این تصویر، دیرپا بود و بعد ها حتی در فضای پس اتقلابی نیز سایه اش بر روابط منطقه ای سنگینی کرد.

از سوی دیگر، این رفتار نشان داد علم بدون اخلاق، به ابتذال مصلحت بدل می شود. شاه به جای آن که منافع را در چهارچوبی تمدنی، انسانی و دراز مدت تبیین کند، آن را به گونه ای فهمید که انکار فقط بازی ارقام و نشست های در بسته است. حال آن که سیاست خصوصاً در شرق، محتاج درک اشارات، حرمت ها و نمادهاست. این چیزی است که حتی ماکیاوول در عصر رنسانس به آن پی برده بود؛ همان جایی که می گفت شهریار باید نه تنها عقل، که فورتونا - بخت و تقدیر - را نیز در یابد. شاه، در محاصره مشاورانی تکنوکرات، از این درک محروم بود و این محرومیت نه تنها خطای فردی که سرنوشتی تمدنی را رقم زد.

ادامه در صفحه ۱۵

«فرهنگستان» از جزئیات پنجمین دوره دستیاری آموزشی دانشگاه آزاد گزارش می دهد

مشق استادی در دانشگاه آزاد روایت یک طرح تحول ساز

۴